

БРАТУ

Знам, ти све боље можеш и знаш
и стижеш брже, увек и свуда.

Ту си да поуку праву даш:
шта треба чинити, кад и куда.

Из љубави праве рођен си ти,
првенац, наследник, татин син.

Већ тад су знали, верујем, сви
биће то делија, биће то џин.

Ја сам, чини се, дошла незвана.

Шта да се ради, кад већ је ту?

Девојчица тек, ал' Богом дана-

Кад већ је овде - волите њу.

С првим кораком теби сам пошла

и данас за тобом трчим свуда.

Понекад помислим: на свет сам дошла

само да теби покажем куда.

Ти ретко и приметиш да сам овде,

обично кад треба појести нешто:

постави, склони, већ ми је довде

а ти се увек извучеш вешто.

Моје те приче смарају, гуше.

Имаш ти свој лични мушки свет.

Сестре у њему поредак руше.

Шта би тек било да нас је пет?

Бринем са мамом када те нема.

Све твоје тајне ја кријем вешто.
Знам добро када те тресе трема
што си пред татом скривио нешто.
Ал ништа је то све, велики мој брате.
Ништа спрам љубави за тебе моје
Ти знаш да ја све бих дала за те,
И баш ништа не бих тражила твоје.
Гледам те како да одеш журиш
из наше куће из нашег места.
Све ти је тесно, све би на јуриш,
да можеш, све би напустио места.
Можеш ти поћи, мој велики брате,
на сами крај ове планете.
Кад моје те очи баш увек прате,
лако је тако не бити дете.
Молим те само једно да знаш:
И кад све кровове света освојиш,
Ти си оно што другима даш,
За мене немој да се бојиш.
Јер једном ћемо остати сами,
у свету хладном, само нас двоје.
Ко' завет драгом тати и мами:
Твоје ће победе бити и моје!

Анђела Унковић VIII₂
ОШ „Светозар Марковић Тоза“
Елемир